

ผลการสอนภาระงานเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ กลวิธีสื่อสารและความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 Results of Using Tasks to Improve English Speaking, Communication Strategies, Risk Taking of Mattayomsuksa II

เพ็ญพักตร์ พินธุนิบาตร¹, จิระพร ชะโน² และ อภิราดี จันทร์แสง³
Penpak Pinthunubart¹, Jiraporn Chano² and Apiradee Jansaeng³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 70/70 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสื่อสาร 3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) 4) ศึกษาการใช้กลวิธีสื่อสาร 5) ศึกษาความกล้าพูด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จำนวน 79 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินการใช้กลวิธีสื่อสาร แบบประเมินความกล้าพูด และแบบทดสอบพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 71.10/73.37 และ 74.02/77.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5633 และ 0.6297 3) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซลสูงกว่ากิจกรรมเฮดไลน์

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Assistant Professor, Faculty of Education, Mahasarakham University

³ Lecturer, Faculty of Humanities and SOciences, Mahasarakham University

แอนดอร์ตแกลลอรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) กลวิธีสื่อสารของกิจกรรมทั้งสองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.26 และ 82.88 5) ความกล้าพูดของกิจกรรมทั้งสองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 76.83 และ 82.39

คำสำคัญ: ภาระงาน การพูดภาษาอังกฤษ กลวิธีสื่อสาร ความกล้าพูด

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop instructional plans for Mattayomsuksa II students using communicative task activities to meet the required efficiency of 70/70 2) to determine the effectiveness of these English learning activities 3) to compare the learning achievement in English speaking of students who learned through the communicative task activities 4) to study communicative strategies of the students learning through communicative task activities and 5) to study risk taking of the students learning through the communicative task activities. The samples for this research consisted of Mattayomsuksa II students from 2 classes studying in the academic year 2014 at Kalasinpittayasan School in this study was 79 student who were obtained through cluster random sampling. The instruments used in this study were instructional plans, oral test of English speaking skills, a communication strategies evaluation form and a risk-taking behavior observation form. The statistics used for data analyses were means, standard deviation, percentage and t-test. The results of this research are as follows ; 1. The efficiency of the instructional plans are 71.10/73.37 and 74.02/77.32 2. The effectiveness index of the instructional plans are 0.5633 and 0.6297 3. The average score in speaking skills of the students who learned through the Poster Carousel is higher than that of the students who learned through the Headline and Art Gallery at the .05 level of statistical significance. 4. The average scored in communicative

strategies are 75.26 and 82.88 respectively. 5. The average scored in risk taking are 76.83 and 82.39 respectively.

Keywords: Tasks, English Speaking, Communicative Strategies, Risk Taking

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้ในการสื่อสารโดยเฉพาะการพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้อีกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่าน และเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานานไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ (สุมิตรา อังควฒนกุล, 2539 : 167) การสื่อความด้วยการพูดเป็นการสื่อความที่สะดวกและใช้กันมากที่สุด นั่นคือ สามารถเปล่งออกมาได้อย่างรวดเร็ว และสามารถแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์ และความรู้อีกได้ง่ายกว่าการเขียนโดยเฉพาะเมื่อผู้พูดอยู่ต่อหน้าผู้ฟัง (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2539 : 1)

ในปี พ.ศ. 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษตามการนำเสนอแนวทางนโยบายของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ประกาศไปและเร่งจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้มแข็งและนำไปสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2555 : 1) จะเห็นได้ว่าในบ้านเรา แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ทั้งๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ในปี พ.ศ. 2553 ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาษาอังกฤษในระดับชั้นทั้ง ป.6, ม.3 และ ม.6 (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553 : 3) ส่วนหนึ่งสืบเนื่อง

มาจากครูผู้สอนให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ซึ่งมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นคุณค่าและจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้เท่าที่ควร (อมร เสือคำ, 2543 : 76-78) การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาพูดเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลาย ทั้งกิจกรรมที่เป็นงานคู่ หรือ งานกลุ่ม (ฐปทอง กว่างสวัสดิ์, 2549 : 19)

ภาระงานเพื่อการสื่อสาร (Communicative Task) ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก (Task-Based Language Teaching) ซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายโดยมุ่งความสนใจไปที่การสื่อความหมายเพื่อบรรลุงานที่ได้รับมอบหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีพื้นฐานมาจากสถานการณ์จริง มีการเจรจาแลกเปลี่ยนความหมายและมีการสลับบทบาทภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดให้รวมทั้งการทำงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้และมีการประเมินผลจากผลลัพธ์ของการทำงาน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตัวเอง (Nunan, 1989 : 10) กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ทำให้การเรียนภาษาบรรลุผลเนื่องจากได้ฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ผู้พูดผู้ฟังไม่สามารถคาดการณ์หรือเตรียมการล่วงหน้าและไม่มีกำกวมการใช้ภาษา (Thornbury, 2005 : 79) กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารมีหลายกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซลและกิจกรรมกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่

กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) คือ กิจกรรมฝึกสนทนาถามตอบ โดยครูกำหนดสถานการณ์ในชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านภาพโปสเตอร์ ซึ่งจะดำเนินกิจกรรมในขั้นสุดท้าย โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน เตรียมโปสเตอร์ตามหัวข้อที่ครูกำหนด แล้วนำไปวางไว้บนโต๊ะ นักเรียนครึ่งหนึ่งยืนอยู่ที่โปสเตอร์ของตนเองเพื่อตอบคำถาม อีกครึ่งหนึ่งเดินไปชมโปสเตอร์และตั้งคำถาม โดยให้เวลาในการชมโปสเตอร์ละ 5 นาที เมื่อหมดเวลาให้เจ้าของโปสเตอร์เคลื่อนที่ไปถามโปสเตอร์กลุ่มอื่น ส่วนผู้ที่เยี่ยมชมโปสเตอร์ยืนรอเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับโปสเตอร์ใหม่กับกลุ่มเพื่อนกลุ่มอื่น ซึ่งเป็นการสลับบทบาทหน้าที่กันทั้งผู้ถาม ผู้ตอบและภาพโปสเตอร์ (Thornbury, 2005 : 87) ส่วนกิจกรรม

เฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) คือ กิจกรรมฝึกสนทนาถามตอบโดยครูกำหนดสถานการณ์ในชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านภาพวาดที่นักเรียนวาดเองหรือเป็นภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่ผู้เรียนหามาเอง ซึ่งจะดำเนินกิจกรรมในขั้นสุดท้าย โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน นำภาพวาดตามหัวข้อที่ครูกำหนดไปติดไว้ตามผนังห้อง นักเรียนครึ่งหนึ่งยืนอยู่ที่ภาพวาดของตนเองเพื่อตอบคำถาม อีกครึ่งหนึ่งเดินไปชมภาพวาดและตั้งคำถาม โดยให้เวลาในการชมภาพวาดละ 5 นาที เมื่อหมดเวลาให้เคลื่อนที่ไปชมภาพวาดกลุ่มอื่น (Thornbury, 2005 : 87)

กลวิธีสื่อสาร (Communicative Strategy) เป็นวิธีการที่ผู้พูดแสดงออกให้เห็นถึงความพยายามหรือความตั้งใจของผู้พูดในการที่จะสื่อความหมายกับผู้ฟังให้ได้ตรงตามความต้องการของผู้พูด เมื่อผู้พูดอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถจะใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างดีพอ ดังนั้นเพื่อให้การสื่อสารดังกล่าวดำเนินไปได้ด้วยดี และบรรลุจุดประสงค์ตามที่ต้องการ ผู้พูดจึงแสดงความพยายามในการใช้กลวิธีสื่อสารต่างๆ เข้ามาช่วยในการสื่อสารโดยการสื่อสารด้วยการใช้คำพูด (Verbal Communication) และการสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด (Non-verbal Communication) เช่น การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) การแสดงท่าทางต่างๆ (Mime) เป็นต้น ประกอบกันไปเพื่อช่วยให้การสื่อสารในสถานการณ์ดังกล่าวมีความหมายชัดเจนตรงตามความต้องการของผู้พูด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2539 : 35) กลวิธีสื่อสารเป็นความสามารถที่ผู้เรียนต้องการเพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารเมื่อพวกเขายังมีความถูกต้องไม่เต็มร้อยในการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วในการพูดอาจไม่ใช่ลักษณะพิเศษที่ผู้เรียนมีหรือไม่มี หากจัดให้ความคล่องแคล่วในการพูดเป็นระดับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับใดระดับหนึ่ง อาจประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งของความคล่องแคล่วในการพูด กลวิธีสื่อสารจะช่วยให้เขาสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วไม่ว่าเขาจะมีความสามารถในระดับใดก็ตาม กลวิธีสื่อสารประกอบด้วย ความสามารถในการใช้ความเร็ว ความสามารถในการใช้วิธีหยุดชั่วคราวและการลังเล ความสามารถในการตอบกลับอย่างเหมาะสม ความสามารถในการแก้ไขบทสนทนา การทำให้บทสนทนาชัดเจนและเข้าใจได้ และความสามารถในการเจรจาเมื่อจำเป็น (Brown, 2003 : เว็บไซด์) ความกล้า (Risk-taking) เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเรียนรู้ภาษาซึ่งสามารถพบได้ในหลายลักษณะ เช่น กล้าใช้กลวิธีการเดาความหมายศัพท์และพูดภาษา

โดยที่ไม่สนใจว่าจะเป็นการพูดถูกหรือผิดหรือการที่ผู้เรียนไม่กลัวที่จะตอบคำถามของผู้สอนในชั้นเรียนในขณะที่เพื่อนคนอื่นๆ ไม่กล้าตอบแม้ว่าผู้เรียนจะรู้ว่าไม่ถูกต้อง การเต็มใจยอมรับและแสดงตนว่าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ และยังรวมถึงการที่ผู้เรียนไม่กลัวที่จะพูดผิดหรือถูกแก้ไขจากผู้สอนในชั้นเรียนพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลต่อการฝึกการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าการที่ผู้เรียนนั่งนิ่งๆ ไม่กล้าตอบคำถามหรือแม้กระทั่งอายุต่อการตอบผิด นอกจากนี้การทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่ถ้าผู้เรียนที่กล้าใช้ภาษาในการต่อรองอภิปรายหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้งานกลุ่มหรือคู่นั้นสมบูรณ์ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาการใช้ภาษาด้วย เหล่านี้ เป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาที่สองเป็นอย่างมาก (Tetzner, 2005 : 8-15) ความกล้าช่วยให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่สองเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาได้มากยิ่งขึ้นเป็นการเพิ่มโอกาสที่จะได้ใช้และรับรู้ภาษาพร้อมทั้งแสวงหาโอกาสให้กับตนเองในการพูดภาษาที่สองจากการเข้าสังคม ไม่กลัวการฝึกฝนทางภาษาการพูดภาษาหรือแม้กระทั่งสิ่งที่จะต้องการจะแสดงออกทางภาษาโดยปราศจากความกังวล อีกทั้งยังหมายถึง การที่ผู้เรียนมีความต้องการและพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาที่ซับซ้อนและยากขึ้นโดยมีความพยายามที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองก่อนการพูดด้วยเช่นกัน (Zafar & Meenakshi, 2011 : 37)

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความรู้ด้านไวยากรณ์มากกว่าด้านการสื่อสาร รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก ทำให้การพูดขาดความคล่องแคล่ว (Fluency) และขาดความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) คือ พูดไม่ราบรื่นและไม่ต่อเนื่อง ขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด ประกอบกับโครงสร้างเรื่องเวลาเรียน ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษากำหนดเวลาเรียน 3 คาบต่อสัปดาห์ จึงไม่พอในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เฉพาะทักษะการพูดซึ่งต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก เนื่องจากห้องเรียนมีนักเรียนมาก เวลาใช้ในการจัดกิจกรรมมีอย่างจำกัด อีกทั้งเนื้อหาในบางบทเรียนมีให้ฝึกทักษะพูดน้อย บางเนื้อหา กิจกรรมยากเกินไป นักเรียนขาดความสนใจขาดความกระตือรือร้นในการฝึกพูด ซึ่งส่งผลให้นักเรียนพูดไม่เก่ง ไม่คล่องแคล่ว เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 24 นั้น พบว่า คะแนนทักษะการพูดต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จึงมีความต้องการจะปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีความสนใจวิธีการพัฒนาทักษะการพูดเน้นภาระงานสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel) เพื่อประยุกต์ใช้ในการสอนพูด ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งการบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะพูดที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะพูดที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงาน สื่อสาร
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดระหว่างกลุ่มที่ใช้กิจกรรมภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel)
4. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารในขณะที่เรียนที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร
5. เพื่อศึกษาความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในขณะที่เรียนที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกลุ่มที่ใช้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel) มีทักษะการพูดแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จาก 15 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 756 คน มีการจัดห้องเรียนแบบคละกันซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 79 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดังนี้

1.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 39 คน เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานสื่อสารที่ใช้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ต แกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)

1.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 40 คน เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานสื่อสารที่ใช้กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเน้นภาระงานสื่อสาร 2 กิจกรรม ดังนี้

2.1.1 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)

2.1.2 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการพูด

2.2.2 กลวิธีการสื่อสาร

2.2.3 ความกล้าพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ บนที่คะแนนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเน้นภาระงานสื่อสารด้วยโดยใช้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) กับกลุ่มทดลองที่ 2

3. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ด้วยแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4. สังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีสื่อสารขณะเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีสื่อสารในขณะที่เรียน

5. สังเกตพฤติกรรมความกล้าพูดขณะเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าพูดในขณะที่เรียน

6. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยแบบทดสอบการพูดชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

7. นำคะแนนวัดผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษและคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีสื่อสาร และพฤติกรรมความกล้าพูดของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ต แกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 คาบ รวม 24 คาบ

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 คาบ รวม 24 คาบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติ โดยครูกำหนดสถานการณ์ให้เป็นข้อๆ มีทั้งหมด 8 สถานการณ์ 8 ข้อ จาก 8 Topic จากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน

2.2 แบบสังเกตการใช้กลวิธีสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในขณะที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) จำนวน 5 ข้อ

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในขณะที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) จำนวน 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 70/70 ดำเนินการดังนี้

1.1 การหาเกณฑ์ 70 ตัวแรกหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร ได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

1.2 การหาเกณฑ์ 70 ตัวหลังหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนสอบ ด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. การเปรียบเทียบทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลอรี (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. การศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในขณะที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลอรี (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel)

5. การศึกษาความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในขณะที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลอรี (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel)

ผลการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรม
เฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรม
เดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel)

กลุ่มทดลองที่ได้รับ การจัดกิจกรรม	ΣX	X	S.D.	ร้อยละ	E_1	E_2
กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)	2747	70.44	4.27	73.73	71.10	73.37
กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel)	2969	74.23	5.38	77.32	74.02	77.32

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) เท่ากับ 71.10/73.37 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel) เท่ากับ 74.02/77.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 71.10 และผลจากการพัฒนาทักษะการพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.37 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แครูเซล (The Poster Carousel) ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 74.02 และผลจากการพัฒนาทักษะการพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.32 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

กลุ่มทดลองที่ได้รับ การจัดกิจกรรม	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	คะแนนรวม		ร้อยละ		E.I.
			ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	
กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)	39	96	1461	2747	39.02	73.37	0.5633
กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)	40	96	1089	2969	28.36	77.32	0.6297

2. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีค่าเท่ากับ 0.5633 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.33 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีค่าเท่ากับ 0.6297 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.97 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารทั้งสองกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม	n	\bar{x}	S.D.	t
กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)	39	70.44	4.272	3.463*
กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)	40	74.22	5.376	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม	n	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)	39	361.23	11.37	75.26
กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)	40	397.83	9.72	82.88

4. ผลการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีกลวิธีสื่อสารเฉลี่ยร้อยละ 75.26 และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีกลวิธีสื่อสารเฉลี่ยร้อยละ 82.88

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร ด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)

กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม	n	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
กิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)	39	368.79	12.47	76.83
กิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel)	40	395.45	7.89	82.39

5. ความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีความกล้าพูด เฉลี่ยร้อยละ 769.83 และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีความกล้าพูดเฉลี่ยร้อยละ 82.39

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) เท่ากับ 71.10/73.37 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) เท่ากับ 74.02/77.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70 / 70 หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 71.10 และผลจากการพัฒนาทักษะการพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.37 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 74.02 และผลจากการพัฒนาทักษะการพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.32 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ถูกต้องและคล่องแคล่วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิชารามณ์ หนูเหล่า (2553 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับอ้อยอ้วนราย สายีน (2554 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาระงานการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และยังสอดคล้องกับถวิลรัตน์ สระหอม (2559 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน

การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีค่าเท่ากับ 0.5633 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.33 และกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีค่าเท่ากับ 0.6297 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.97 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารทั้งสองกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกิจกรรมที่น่าสนใจ สอดคล้องกับวัย กระตุ้น ได้รับความสนใจของนักเรียน นักเรียนรู้จากการทำงานเป็นทีมและยังเป็นการทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันทางภาษาได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง รู้จักคิดแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นตามความสามารถที่มีอยู่ ส่งผลให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการใช้ภาษา รู้จักใช้กลวิธีในการสื่อสารทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้นซึ่งทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่จะนำไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อไป สอดคล้องกับ สุคนธ์ทิพย์ วัฒนามระ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบ ผลการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนายเรืออากาศ ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นคู่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 107-111) ซึ่งกล่าวว่า การสอนภาษาควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนเฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารนั้นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาและยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมอื่นในรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีรูปภาพสีสันสดใสสวยงามเป็นที่น่าสนใจส่งเสริมจินตนาการ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ความสามารถในการพูดเกี่ยวกับภาพด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนภายในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน กล่าวพูดกล้าแสดงออกและรู้จักใช้กลวิธีในการสื่อสารมาใช้เพื่อทำงานบรรลุตามที่ได้รับมอบหมายโดยนักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับภาพตามบทบาทที่ได้รับอย่างไม่ประหม่า และมีความมั่นใจในการแสดงออกมากกว่า ซึ่ง Nunan (Nunan, 2004 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า ชิ้นงานที่เกิดจากการปฏิบัติชิ้นงานในชั้นเรียนที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ มีการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม มีการสร้างหรือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ในชั้นเรียนภาษาถือเป็นเป้าหมายของผู้เรียนในด้านความรู้เรื่องไวยากรณ์และการปฏิบัติภาระงานเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารได้

4. กลวิธีสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีกลวิธีสื่อสาร เฉลี่ยร้อยละ 75.26 และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีกลวิธีสื่อสารเฉลี่ยร้อยละ 82.88 กิจกรรมทั้งสองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในแต่ละแผน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าในการใช้กลวิธีสื่อสารในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะทั้งสองกิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพยายามที่จะสื่อความหมายกับผู้ฟังให้ได้ตรงกับความต้องการของผู้พูดด้วยการใช้ภาษาท่าทางการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง การขอความช่วยเหลือ การใช้คำใกล้เคียงหรือการสร้างคำใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของบราวน์ (Brown, 2003 : Web Site) ว่ากลวิธีสื่อสารเป็นความสามารถที่นักเรียนต้องการเพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารเมื่อพวกเขาังมีความถูกต้องไม่เต็มร้อยในการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วในการพูดอาจไม่ใช่ลักษณะ

พิเศษที่นักเรียนมีหรือไม่มีหากจัดให้ความคล่องแคล่วในการพูดเป็นระดับ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับใดระดับหนึ่ง อาจประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่งของความคล่องแคล่วในการพูด กลวิธีการสื่อสารจะช่วยให้เขาสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วไม่ว่าเขาจะมีความสามารถในระดับใดก็ตาม

5. ความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) มีความกล้าพูด เฉลี่ยร้อยละ 76.83 และกิจกรรมเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) มีความกล้าพูด เฉลี่ยร้อยละ 82.39 กิจกรรมทั้งสองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในแต่ละแผน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าในด้านความกล้าพูดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นนักเรียนต้องกล้าเสี่ยงในการพูด ความกล้าเสี่ยงพูดเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดที่จะทำให้ นักเรียนยอมรับในสิ่งที่ไม่ทราบและมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่ต้องการจะรู้ ไม่รอกการออกเสียงที่สมบูรณ์แบบหรือรูปแบบ นักเรียนสื่อสารธรรมดาและเรียบง่ายค่อยๆ มีความมั่นใจในการพูดจนประสบผลสำเร็จสอดคล้องกับซาฟาและมีนาคชิ (Zafar & Meenakshi, 2011 : 37) ได้กล่าวถึงความกล้าเสี่ยงว่าเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนกล้าแสดงออกในการเรียนรู้ภาษาโดยนักเรียนที่ชอบแสดงตัวมีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่านักเรียนที่ชอบเก็บตัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสาร

1. การสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และเดอะโปสเตอร์แคโรเซล (The Poster Carousel) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดีในระดับหนึ่ง และยิ่งพบอีกว่า นักเรียนรู้จักใช้กลวิธีสื่อสาร มีความกล้าพูดมากขึ้น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่นำมาใช้ในกิจกรรมควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ทันสมัย ทันเหตุการณ์และควรปรับเปลี่ยนเวลาในการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) ไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาเจตคติ และความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery)
3. ควรมีการศึกษาผลของกิจกรรมเน้นภาระงานสื่อสารกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) และการสอนด้วยกิจกรรมเฮดไลน์แอนด์อาร์ตแกลลอรี่ (Headline and Art Gallery) ที่มีต่อทักษะการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ฐุพทอง กว่างสวาสดี. (2549). *การสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Kwangsawat, Thoopthong. (2006). *Teaching English*. Mahasarakham: Faculty of Education , Mahasarakham University.
- ถวิลรัตน์ สระหอม. (2559). *การใช้ภาระงานเพื่อการสื่อสารต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- Srahom, Thawinrat. (2016). *The Implementation of Communicative Tasks on Oral English Communication Ability of Grade Nine Students*. Master Thesis, Buriram Rajabhat University.
- พาทิณา วงศ์เลขา. (2553, 7 ธันวาคม). “พัฒนาภาษาอังกฤษเตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก”. *เดลินิวส์รายวัน*. น. 3.
- Wonglekha, Fatina. (2010, 7, December). Developing English for Preparing Thai Students to the ASEAN and the world. *Dailynews newspaper*, p. 3.

วัชรารณณ์ หนูเหล่า. (2553). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

Noolar, Watcharaporn. (2010). *A Study of the Learning-English Achievement of the Fifth-grade Students by Using Communicative Approach Emphasizing Communicative Tasks*. Mater Thesis, Udon Thani Rajabhat University.

สุคนทิพย์ วัฒนามระ. (2539). *ผลของการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนายเรืออากาศ*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต วิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Vadhanamra, Sukhonthip. (1996). *Effects of Using Task-Based Activities on English Language Communicative Ability of Second-Year Students at the Royal Thai Air Force Academy*. Graduate School, Chulalongkorn University.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2539). *การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Aksaranukro, Supatthra. (1996). *The Use of Communication Strategies with Teaching English*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

สุมิตรา อังควันนกุล. (2540). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Angwattanakun, Sumittra. (1997). *Teaching Language Skills and Culture*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University Press.

_____. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (1996). *Concepts and Techniques of Teaching English for Secondary Level*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

อมร เสือคำ. (2543). “สอนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เด็กเรียนรู้”. *วารสารวิชาการ*, 3(12), 76-78.

- Suekam, Amon. (2000). "How to teach English for Student Learning. *Academic Journal*, 3(12).
- อ้อยอัจฉรา สายืน. (2544). *การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- Sayuen, Owyatchara. (2001). *A Comparison of Students' English Speaking Proficiency Using Communicative Tasks of Mattayomsuksa 6 Students in Nongbuapittayakarn School, Nongbualamphu*. Master Thesis, Udon Thani Rajabhat University.
- Brown, James Dean. (2003). *Promoting Fluency in EFL Classroom*. Retrieved November 5, 2013, from <http://jalt.org/pansin/2003/HTML/Brown.htm>
- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Tetzner Rene' F. (2005). *Risk-taking by Chinese second language learners of English on an International Foundation Course at a British University*. Munich: GRIN Publishing GmbH.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Essex: Longman.
- Zafar, Shahila & Meenakshi, K. (2011). A study on the relationship between extroversion-introversion and risk-taking in the context of second language acquisition. *International Journal of Research Studies in Language Learning*, 1(1), 33-40.